

# РЕШЕНИЕ

№ 609

гр. София, 06.02.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова**

**ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова**  
**Весела Цанкова**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **4691** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава X. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. II - ро от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 26.03.2013г., постановено по НАХД № 11937/2012 г. Софийски районен съд е изменил наказателно постановление (НП) № 23- 2304090/23.04.2012г. на Директора на дирекция "Инспекция по труда" - Софийска област" - С., с което на Р. Б. Димитров е наложена глоба на основание чл.414, ал.3 от КТ в размер на 2 500 лв. за нарушение на чл. 62, ал. 1 , вр. чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда , като е намалил наложената глоба на 1 500 лв. Недоволен от така постановеното решение е останал касаторът, поради което го обжалва.

В касационната жалба се поддържа, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила и е необосновано, като се излагат подробни правни и фактически доводи в подкрепа на оплакването за допуснатите нарушения. Моли обжалваното решение да бъде отменено. В с. з. касаторът, редовно призован не изпраща представител.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител в с.з. и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава становище, че жалбата е неоснователна, а обжалваното решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд София град, VI касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания, доводите и становищата на страните, доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка съгласно чл. 218 ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

Касационната жалба като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и отговаряща на изискванията на чл. 212 и 213 от АПК, е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения: За да постанови обжалваното решение, Софийският районен съд е приел, че при съставяне на АУАН и на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на разпоредбите на ЗАНН. Първоинстанционният съд макар и да е отговорил подробно на наведените доводи от жалбоподателя, които правни съображения не се споделят изцяло от касационната инстанция.

Съдът е счел, че административно-наказващият орган правилно е приложил материалния закон, като било налице извършено нарушение от Р. Б. Димитров с оглед упълномощаването му от ЕТ"Б. -Б. Димитров" самостоятелно да наема работници и служители по трудово правоотношение в качеството му на работодател по § 1, т. 1 от ДР на КТ, като не е уредил отношенията при предоставянето на работната сила, като трудови такива с лицето М. К. С., с което е нарушил чл. 1, ал. 2, във вр. с чл. 62, ал. 1 от КТ.

Решението е неправилно.

Административно-наказателното производство е започнало със съставяне на Акт за установяване на административно нарушение № 23-2304090 от 16.01.2012 г., с който е установено, че при извършване на проверка на 15.12.2011г. в обект „заведение за хранене” в [населено място], стопанисвано от Р. Б. Димитров и по документи на 16.01.2012г. за приключване на проверката по документи в Д "ИТСО"-С. - град, лицето в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, не е уредил отношенията при предоставянето на работна сила като трудови правоотношения с лицето М. С..

Посочените по-горе констатации в АУАН изцяло са възприети от наказващия орган в потвърденото НП. В него наказващият орган е приел, че нарушителят при описаната фактическа обстановка е осъществил нарушение на чл. 1, ал. 2, вр. с чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда и на основание чл. 416, ал.5, вр. чл. 414, ал.3 от КТ, на Р. Б. Димитров, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ, е наложена глоба в размер на 2 500 лв.

Нарушението на чл. 62, ал. 1 от КТ предполага работодателят да не е изпълнил задължението си да сключи писмен трудов договор с работника.

Меродавно за осъществяване състава на нарушението е липсата (установена от контролните органи) по отношение на посоченото по-горе лице на екземпляр от сключен трудов договор с ЕТ"Б.- Б. Димитров", подписан от двете страни. Горното от обективна страна безспорно е установено по делото. Районният съд е изложил подробни мотиви, които изцяло се споделят от касационната инстанция, относно характера на изпълняваната дейност от посочените лице, като трудова такава.

Съгласно разпоредбата на [чл. 414, ал. 3 от КТ](#), работодател, който наруши разпоредбите на [чл. 62, ал. 1 или 3](#) и [чл. 63, ал. 1 или 2](#), се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1 000 лв. до 10 000 лв. От анализа на тази разпоредба е видно, че е направено разграничение между адм. -наказ. отговорност на работодателя и тази на

виновното длъжностно лице, като е предвиден и различен размер на административни наказания. В конкретния случай, АНО не е направил разграничение и не е съобразено обстоятелството, че работодател по силата на [§ 1, т. 1 от ДР на КТ](#) се явява търговецът ЕТ” Б.- Б. Димитров”, а не упълномощеното от него лице Р. Б. Димитров.

Предвид изложеното в мотивите на обжалваното решение, че собственикът на ЕТ „Б.-Б. Димитров” е починал и управлението на търговеца е прието по наследство от касаторът, в качеството му на негов син, настоящата инстанция намира, че качеството на работодател не преминава автоматично върху друго лице - правопреемник, без данни и доказателства за наличието на тази правопреемственост, облечена в законова форма.

Видно от направената служебно от съда справка в Търговския регистър към Агенцията по вписвания, Р. Б. Димитров е собственик и управител на [фирма], учредено и вписано с Акт на Агенцията по вписванията на 22.03.2012г.

Липсват данни в Търговския регистър, [фирма] да е правопреемник на ЕТ”Б.- Б. Димитров”, както и липсват данни Р. Б. Димитров да е приел управлението на ЕТ”Б.- Б. Димитров”, за да се квалифицира касаторът като работодател по смисъла на [§ 1, т. 1 от ДР на КТ](#) респ. да се ангажира неговата административно - наказателна отговорност, както е сторено в случая от АНО.

С оглед гореизложеното, АНО неправилно е наложил административно наказание на Р. Б. Димитров, тъй като видно от доказателствата по делото, качеството на работодател има търговецът ЕТ” Б.- Б. Димитров”, поради което решението на Софийски районен съд следва да бъде отменено като неправилно, като в тази връзка и атакуваното НП като неправилни незаконосъобразно също следва да бъде отменено. Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI касационен състав,

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 26.03.2013г., постановено по НАХД № 11937/2012г. по описа на СРС, НО 109-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 23- 2304090/23.04.2012г. на Директора на дирекция "Инспекция по труда" - Софийска област” - С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: